

Justerat tisdagen den 22 oktober 2002

Peggy Lagerström

Christina Tallberg

Maria Wallhager

§ 173

Inledning

Ordföranden förklarade sammanträdet öppnat.

Upprop förrättades varvid närvaro och frånvaro på grund av anmälda förhinder antecknades i enlighet med bilagda uppsprofslista, bilaga 1.

Fullmäktige godkände de anmälda förhindren.

§ 174

Kungörelse

Kungörelsen om fullmäktiges sammanträde utsändes den 26 september 2002 till fullmäktiges ledamöter och ersättare och länsstyrelsen. Kungörelsen anslogs samma dag på landstingets anslagstavla.

Tillkännagivande om sammanträdet infördes den 1 oktober 2002 i tidningarna på sätt fullmäktige beslutat.

Det antecknades att sammanträdet utlysts i laga ordning.

§ 175

Justering

Att jämte ordföranden justera sammanträdet protokoll utsågs förste och andre vice ordföranden.

Protokollet ska justeras senast tisdagen den 22 oktober 2002.

Beslutsärenden

§ 176

Förlängning av färdtjänstavtal med länets kommuner (förslag 72)

LS 0201-0041

Anf.nr 1

I ärendet yttrade sig Pelle Börjesson, Johan Sjölander, Åke Askensten samt Hans-Erik Malmros.

YRKANDEN

- 1) bifall till landstingsstyrelsens förslag
- 2) bifall till s- och v-ledamöternas reservation i landstingsstyrelsen

Ordföranden ställde propositioner om bifall till yrkandena ovan och fann att fullmäktige bifallit landstingsstyrelsens förslag.

BESLUT

Fullmäktige beslutade enligt landstingsstyrelsens förslag

att förlänga nuvarande färdtjänstavtal med två år, d v s till och med utgången av år 2004.

RESERVATION

V-ledamöterna reserverade sig mot fullmäktiges beslut till förmån för s- och v-reservationen i landstingsstyrelsen.

§ 177

Kärnsjukvårdsprojektet i Södertäljeområdet – utvärderingsrapport (förslag 73)

LS 0207-0316

Fullmäktige beslutade enligt landstingsstyrelsens förslag

att lägga rapporten till handlingarna.

Valärenden

§ 178

Val av interimsoverförande i det vid allmänna val år 2002 nyvalda landstingsfullmäktige (förslag 74)

LS 0209-0401

Fullmäktige beslutade

att utse Ulf Uebel att utöva ordförandeskapet i det år 2002 nyvalda landstingsfullmäktige samt som ersättare för denne utse Christina Tallberg intill dess val av ordförande förrättats.

§ 179

Bordlagda val

LS 0111-0643, 0205-0236, 0208-0334, 0348

Fullmäktige valde enligt valberedningens förslag

Viltvårdsnämnd intill utgången av 2003

Ersättare (personlig)

fp Carin Håkansson (efter P-E Rosencrantz)

Fullmäktige beslutade enligt valberedningens förslag att bordlägga följande val.

en ersättare i Nordöstra sjukvårdsstyrelsen, efter H Håkansson (m)

en ledamot i styrelsen för Norrtälje sjukhus AB, (-)

en ledamot i styrelsen för Medicarrier AB, (-)

Nya motioner

§ 180

Anmälan av motioner

LS 0210-0424, 0427, 0428, 0431, 0433--0439

Nr 2002:13 av Carl-Johan Ihrfors (m) om översyn av stiftelsestadgar

Nr 2002:14 av Sten Erson Wester (kd) och Jan Stefansson (kd) om att utreda spår-
vägstrafik på de mest belastade delarna av stomnätet i Stockholms innerstad

Nr 2002:15 av Sten Erson Wester (kd) och Jan Stefansson (kd) om att SL-upplys-
ningen för dygnet-runt-öppet

Nr 2002:16 av Sten Erson Wester (kd) och Jan Stefansson (kd) om att utreda sam-
verkan mellan olika trafikformer i landsbygdstrafiken

Nr 2002:17 av Sten Erson Wester (kd) om förlängning av Djurgårdslinjen till Centralen
och införande av ordinarie trafik

Nr 2002:18 av Sten Erson Wester (kd) och Jan Stefansson (kd) om införande av stu-
deranderabatt för högskolestuderande i SL-trafiken

Nr 2002:19 av Sten Erson Wester (kd) och Jan Stefansson (kd) om införande av natt-
trafik för pendeltågen

Nr 2002:20 av Sten Erson Wester (kd) och Jan Stefansson (kd) om utredning av en
spårvägsring runt Stockholm

Nr 2002:21 av Sten Erson Wester (kd) om tillgänglighetspaket med bl a linjenätskarta
för funktionshindrade och personer med begränsad rörlighet

Nr 2002:22 av Sten Erson Wester (kd) och Jan Stefansson (kd) om kollektivtrafik på
Stockholms inre vattenvägar och landstingets deltagande i projektet Sjöbussen

Nr 2002:23 av Sten Erson Wester (kd) om ökade trygghetsskapande åtgärder i form
av ett trygghetspaket för kollektivtrafiken

Motionerna remitterades till landstingsstyrelsen för beredning.

Besvarande av frågor

§ 181

Bordlagd fråga av Ingela Nylund Watz (s) om effekter av konkurrensutsättning
LS 0209-0359

Frågan återtagen av frågeställaren.

§ 182

**Bordlagd fråga av Ingela Nylund Watz (s) om klagan till Europadomstolen för
de mänskliga rättigheterna**

LS 0209-0360

Frågan återtagen av frågeställaren.

Avslutning

Anf.nr 5

Ordet innehades av ordföranden, 1:e vice ordförande, landstingsrådet Ralph Lédel samt Carl-Johan Ihrfors.

Ordföranden avslutade sammanträdet kl 10.25.

Vid protokollet

Ulf Lagerström

Yttranden vid Stockholms läns landstingsfullmäktiges möte den 8 oktober 2002

§ 176

Förslag nr 72

Anförande nr 1

Pelle Börjesson (v): Ordförande, landstingsledamöter! Förrföra valperioden var jag förste vice ordförande i färdtjänstnämnden, och då initierade jag att man skulle ta upp förhandlingar med Kommunförbundet om samhällsbetalda resor. Som det funkar nu är det ganska obegripligt för många människor.

Om man har färdtjänst ringer man till färdtjänsten och beställer färdtjänst. Men har man också en massa andra kommunala resor måste man ringa till en annan entreprenör för att åka till kollo, till en tredje när man ska åka till skolan, till ytterligare en när man ska åka till dagcenter m.m. Det här är helt obegripligt för folk som har resor av olika slag.

Självklart är det ett bra initiativ att samordna de samhällsbetalda resorna, men det behöver inte göras i något kommunförbund. Jag tror att landstinget är en lämplig organisatör av det arbetet, och jag yrkar bifall till Vänsterns reservation i landstingsstyrelsen.

Anförande nr 2

Johan Sjölander (s): Fru ordförande, ärade landstingsfullmäktige! Jag har inget annat yrkande än bifall till landstingsstyrelsens förslag att vi förlänger det nuvarande färdtjänstavtalet med kommunerna på två år. Men jag tänkte förklara vad som är anledningen till vårt uttalande i landstingsstyrelsen.

Jag vill börja med att instämma i den problembild som Pelle Börjesson så förtjänstfullt tecknade. Det finns i dag stora problem. Det är krångel, och folk hamnar mellan stolarna i de olika system som kommuner och landsting har. Att i det läget verka för ökad samordning och ökat samarbete vore naturligtvis önskvärt och bra. Man skulle kunna önska att vi hade kommit längre än vi har gjort med det, men nu är vi där vi är, och då är det här en bra början.

Vad vi vill betona är att om – observera att jag säger ”om” – den här verksamheten ska överföras till någon annan typ av organisation, exempelvis ett kommunalförbund, så är det ett absolut krav från vår sida att även landstinget är med i den verksamheten. Det är av två skäl.

Först och främst är det oerhört viktigt att vi har kvar en länsövergripande verksamhet, och då är det naturligtvis fullständigt rimligt att det länsövergripande, demokratiskt valda parlamentet också är med och har inflytande över det.

Men det finns också ett annat skäl: Ska vi öka samordningen och samarbetet är det att kasta ut barnet med badvattnet om vi släpper den viktiga del av trafiken som landstinget har ansvaret för i SL. Lika viktig som samordningen med kommunerna av de

samhällsbetalda resorna är naturligtvis en fungerande samordning mellan pendeltågen, tunnelbanan och de vanliga bussarna och olika typer av samhällsbetalda resor som exempelvis färdtjänsten. Gör vi det helt till ett kommunalt ansvar missar vi en annan viktig del av samordningen som är nog så viktig som den andra.

Så har vi resonerat. Om vi inte kan tänka oss att släppa landstingets inflytande över de här verksamheterna är det lika bra att deklarerat det klart och tydligt med en gång, innan förhandlingarna med KSL och kommunerna börjar, så att vi inte hamnar i galen tunna på slutet.

Jag har som sagt inte något annat yrkande än bifall till förlängningen av avtalet. Jag tror att det här kan vara en oerhört bra och värdefull process. Jag tror att vi kan göra stora vinster på att öka samarbetet med kommunerna för att hitta nya former för hur vi ska samverka. Jag tror att vi kan hitta former som är bra inte minst för brukarna, nämligen om vi hittar ett system som gör att man som enskild individ slipper hamna mellan olika stolar, olika regelverk och olika system. Det tror jag kan vara mycket bra och befriande för många.

Med dessa ord har jag velat förklara varför vi har resonerat som vi har gjort i landstingsstyrelsen.

Anförande nr 3

Åke Askén (mp): Ordförande! Vi tycker att man ska förlänga avtalet, men jag vill för säkerhets skull betona att Miljöpartiet inte anser att vare sig det eller egentligen något annat heller är ett argument för att bilda ytterligare något förbund – något kommunalförbund, kommunförbund eller regionförbund.

Anförande nr 4

Hans-Erik Malmros (m): Fru ordförande, landstingsfullmäktige! Självfallet är detta, som Pelle Börjesson säger, ett problem: När man åker till dagis åker man färdtjänst, men när man åker till skolan åker man skolskjuts, som kommunen har hand om. När man åker till fritidsverksamhet är det återigen färdtjänst. När man åker till sjukvården är det sjukresor, och det har HSN hand om. Åker man till daglig verksamhet är det kommunen som har hand om det, och ska man åka och hälsa på någon släkting är det färdtjänst. Man ska alltid ringa olika nummer. Självfallet är detta inte ett hållbart system. Därför är det bra att vi kan inleda förhandlingar med KSL.

Sedan förstår jag inte riktigt Vänsterns yrkande. I dag har vi bara att ta ställning till en att-sats, om att förlänga avtalet. Vi har inte att ta ställning till vilket beslut landstingsstyrelsen har fattat. När det gäller den att-satsen tolkar i alla fall jag det så att vi är helt eniga, och då finns det väl ändå bara ett yrkande.

Till Johan vill jag säga att det självfallet vore bra om färdtjänsten och SL hade samma huvudman, men det går ju att lösa på ett annat sätt: Man kan ju kommunalisera båda två!

Avtackningar

Anförande nr 5

Ordföranden Peggy Lagerström (m): Detta är mandatperiodens allra sista fullmäktigesammanträde. Fyra år går ruskigt fort. När vi samlades här inför den här mandatperioden var vi fulla av glada idéer och ivrade för att vissa saker skulle belysas och att det skulle hända saker och ting. Somt har gått i uppfyllelse, somt har inte alls blivit av. Men jag som är gammal i gården vet att det alltid har varit så, och det kommer förvisso alltid att så förbli. Men ett val innebär alltid förändringar, inte minst när det gäller dem som ska representera våra huvudmän, dvs. väljarna, i den här fullmäktigeförsamlingen.

I år har det hänt ovanligt mycket. Det är faktiskt 30 av de nuvarande ledamöterna som blir ersättare. Jag läser upp dem direkt såsom de står på listan från kansliet. Det är:

Säde Pekurinen (s)
Olof Pontusson (s)
Maj-Britt Augustsson (s)
Jan Strömdahl (v)
Pelle Börjesson (v)
Jan Bergvall (v)
Inger Persson (v)
Sirikka Liisa Hedström (v)
Herta Fischer (v)
Marianne Ramström (v)
Alejandro Fuentes (v)
Mats Skoglund (v)
Elin Låby (mp)
Sunhild Dietrich-Larsson (mp)
Curt Linderöth (m)
Karl-Axel Boström (m)
Christer Grunder (m)
Jan Olov Sundström (m)
Kjerstin Sjölander (m)
Rune Wikström (m)
Fredrik Kronberg (m)
Henrik Isoz (m)
Anne-Marie Larsson (m)
Bengt Kopp (fp)
Göran Qvennerstedt (fp)
Dennis Brinkeback (kd)
Sten Erson-Wester (kd)
Anne-Marie Friman Persson (kd)
Leif Kennerberg (kd) och
Ingrid Ahlman (kd).

Dessa våra kamrater kommer ni endast att se här i salen då och då.

Men vi är också många som lämnar er för gott. På den listan, som består av 44 namn, är det några som har varit med väldigt länge och som kommer att få veteranstatus – det återkommer vi till på vårt beramade middagsfestande, men jag ska läsa upp deras namn också. De avgående är alltså:

Marianne Almlund (m)
Alf Andersson (s)
Olle Andretzky (m)
Nils Berg (m)
Birger Berggren (m)
Christina Blom-Andersson (kd)
Boel Buller (s)
Per Chrisander (mp)
Christer Dahlström (m)
Ann Eisler (m)
Lars Engström (m)
Gun Eriksson (s)
Göran Eriksson (s)
Annika Falk (s)
Bert Falk (m)
Sören Falk (s)
Tove Frimodt (s)
Anita Furehed (s)
Bogdan Godymirski (m)
Frank Grenehed (s)
Åsa Hagelstedt (v)
Björn Hamilton (m)
Carl-Johan Ihrfors (m), nuvarande ålderspresidenten,
Ingvar Jacobsson (m)
Nils Johnson (m)
Jenny Järveborg Andersson (kd)
Eivor Kjellgren (m)
Elaine Kristensson (s)
Kjell-Arne Kruse (s)
Lars Krüger (fp)
Per-Erik Kull (s)
Hannu Kurppa (s)
Peggy Lagerström (m)
Peter Larsson (s)
Sven Ljungberg (m)
Monica Mellin (m)
Torsten Nabseth (m)
Per Naess (m)
Nils Oskar Nilsson (m)
Anders Noréus (fp)

Folke Schött (m)
Jessica Stjernström (kd)
Sonja Weidland (m) och
Ann-Margret Örnberg (m).

Det rör sig alltså om praktiskt taget halva fullmäktige.

Vi 44 som nu går lider – det vågar jag påstå – av så högartad egocentricitet att vi hoppas och tror att ni åtminstone ibland ska tänka på oss med saknad.

Men det är inte bara politiker som lämnar fullmäktige. Även min namne Ulf Lagerström lämnar fullmäktige. Han har om jag har sett rätt varit sekreterare under 144 fullmäktigemöten och kämpat igenom 5 970 paragrafer – var det korrekt, Ulf?

Jag har inte räknat hur många paragrafer jag har hört bli behandlade, eller vad attan det heter, eller hur många möten jag har varit med på – jag har dock suttit här sedan 1973, så jag slår Ulf med en hästlängd. Det är skönt när man kan bråka inom familjen, i varje fall namnmässigt sett.

Att bestämma sig för att avgå tycker jag är ruskigt viktigt. Jag har alltid sagt att jag vill gå medan jag kan gå för egen maskin och innan ni alla börjar säga: Ska inte den där kärringen gå någon gång? Det finns också en lite djupare aspekt på det. Vi vet inte vad som händer med oss – det blir liksom lite farligare ju äldre vi blir.

Jag fick en gång för många år sedan ett samtal från en norsk partikamrat, då minister, som talade om en god vän som hade fått ett ganska obehagligt epitaf, som jag icke vill få: Å være noe gikk hans tid til – å være fikk han aldri tid til. Så nu ska jag bara ”være”.

När jag nu går så har jag en mycket brokig bakgrund. Jag kom in som ledamot 1973. Jag satt först i södra förvaltningsområdet, som det hette på den tiden. Sedan blev jag ordförande i nordöstra, och sedan var jag landstingsråd för hälso-, sjuk- och tandvård, både i majoritet och i opposition för att sedan bli Mädchen für alles. Min rotel pysslade nämligen med planering, näringsliv, utbildnings- och tandvårdsfrågor. Jag hittade en förkortning, som jag väldigt gärna ville sätta upp på dörren – PLUNTA – men det fanns de som tyckte att det inte var tillräckligt seriöst, så det fick jag inte göra. Men visst hade det varit lattjo!

De senaste elva åren har jag suttit i presidiet. Först tre år som ordförande, sedan fyra år som förste vice ordförande och nu fyra år som ordförande igen. Under dessa elva år har Christina Tallberg och jag bytt stol från och till. Man brukar ju säga att kvinnor är kattor, men jag vill gärna påpeka att varken Christina eller jag har några klösmärken. Vi har jobbat ihop med fyra olika andre vice ordförande.

Hur ska man egentligen säga tack och adjö för sig? Vad ser allmänheten av våra verksamheter? De ser lite av varje, och de tror att det är väldigt mycket gräl och tjafs. Men så är det ju inte. Det gäller alldeles speciellt när man sitter i presidiet. Den fysiska placeringen är ju lite över er andra, så vi har bra utsikt över er. Ni anar inte vad jag har sett av vad ni pysslar med under mötena! Men jag lovar att inte skvallra officiellt.

Man lyssnar också på allt – det är man tvungen till, vare sig man vill eller ej. Det blir mycket prat, och ofta är det lite upprepningar. Det kan man väl bli lite störd av, men det finns alltid ett engagemang – det gäller er alla, oavsett partifärg och hur många eller få år ni har suttit här. Glam och gläfs förekommer, och när ni någon gång slirar lite har ni ändå i nittionio fall av hundra varit lydiga barn och rättat in er i ledet när jag har sagt ifrån. Den hundra gången, då det inte har funkade, ska jag förtränga.

Att säga adjö är, även om det är självvalt, att dö lite grann. Jag kommer att sakna er – ingen nämnd och ingen glömd. Jag vill hemskt gärna tacka er för det som allmänheten inte förstår finns: den varma och djupa vänskap som uppstår över alla partigränser. Jag kommer att sakna er!

Man ska ju knorra till det lite på slutet, och när jag funderade över det kom jag att tänka på en liten visa som min sonson sjöng för mig när han var liten. Om jag korrigerar ett eller annat verb och ett eller annat pronomen blir det kanske rätt. Jag lovar att inte sjunga – det ska jag bespara er:

Nu går sista visan
Er vill jag sjunga för
Vi behöver varandra
Ni och jag och dom andra
Dom som står utanför.

Låt den sista strofen
bli till en sång vi minns
Tack för att jag fått ha er
Tack för att ni finns.

Anförande nr 6

Förste vice ordföranden Christina Tallberg (s): Fru ordförande! Kära Peggy! Precis som du sade är det här det sista landstingsfullmäktigemöte då du är här både som ledamot och som fullmäktiges ordförande. Precis som du sade är du en av de ledamöter här i salen som har fått förtroendet att bekläda en massa viktiga poster i landstinget. Du har också verkat på de flesta områden – det finns väl något litet område där du inte har varit verksam, och det är kulturen. Men kulturen har du värnat om ändå – du sitter ju i Konserthusets styrelse.

Jag vill inte säga att du inte har värnat om de andra frågorna – det ser man av dina områden som landstingsråd i tre omgångar och nu i presidiet under de här elva åren. Jag vill också understryka att vi har haft ett utomordentligt samarbete.

För det här landstingsmötet har jag sökt tillbaka lite grann. Även du kom ju en gång in i landstinget som ny ledamot, och det är ju flera som kommer till landstinget som nya ledamöter den 5 november, fulla av ambitioner och vilja att väcka nya frågor. Med hjälp av vårt förnämliga landstingsarkiv har jag funnit att du som ny ledamot väckte en interpellation den 22 april 1974. Jag vill gärna delge fullmäktiges ledamöter vad den

frågan handlade om. Om man känner dig, Peggy, så vet man att det är en av de viktigaste frågorna för dig.

Enligt § 130 i protokollet väcktes det den 22 april en interpellation av fru Peggy Lagerström angående patienternas möjligheter till religionsutövning vid landstingets institutioner. De frågor som du ställde var: Vilka instruktioner har personalen när det gäller att hjälpa vårdragare till rätta rörande den fria religionsutövningen? och Vilka möjligheter finns för vårdragare att på landstingets institutioner få disponera ensamt rum vid mottagande av sakramenten och vid samtal med själasörjare?

Interpellationen besvarades av det dåvarande sjukvårdslandstingsrådet Gunnar Hjerne den 13 maj. Först hade du, Peggy, ordet, och du tackade för det genomarbetade och av förståelse präglade svaret på din interpellation. Du konstaterade också att man inte hade några generella instruktioner för personalen i det här avseendet men att man ändå hade en vilja att försöka lösa den här frågan. Landstingsrådet Hjerne tyckte att det här verkligen var en viktig fråga och pekade på att man skulle verka i den riktning som interpellationen pekade ut.

Också en annan ledamot begärde ordet i den här interpellationsdebatten. Jag tror att det nog är några ledamöter som känner till herr Carsten Thunborg från Vänsterpartiet, som också engagerade sig i den här frågan. Han tog upp den ur en annan aspekt – han var väldigt angelägen att man också skulle ta hänsyn till ateisternas skydd när det gäller den här saken.

Det utspann sig sedan en ganska spännande debatt mellan Peggy Lagerström, Carsten Thunborg och Gunnar Hjerne i den här frågan, och den slutade med att Peggy i sin slutkläm sade att hon kraftigt ville understryka följande citat ur interpellationssvaret: Det måste tillses att den andliga vården på sjukhuset inte får karaktären av ett religiöst tvångserbjudande som begränsar patienternas personliga frihet. Och så vände hon sig till herr Thunborg och sade: Vad jag eftersträvar är respekt för allas integritet, och när jag säger allas menar jag även ateisternas.

Det här är typiskt för ditt sätt att vara, Peggy – väldigt tolerant och öppen för alla trosriktningar och övertygad om allas människors lika värde. För några perioder sedan stod ju också hela fullmäktige upp för allas människors lika värde och uttryckte det i ett uttalande. Det är väldigt viktigt för oss som förtroendevalda att visa utåt att här finns det inga skillnader. Där har vi som förtroendevalda mycket viktiga uppgifter.

När du första gången blev landstingets ordförande 1991 tog du i dina inledningsord, där du tackade för förtroendet, till utgångspunkt den ed som en scout tidigare avlade om att efter bästa förmåga göra sin plikt. Det är också någonting som jag tycker har präglat ditt arbete.

Att vara landstingets ordförande innebär inte bara – det är för resten inte så bara, kan jag säga, som har gjort det ett antal år – att sitta här framme och leda fullmäktiges möten. Det är också att vara landstingets främsta representant och representera landstinget i en mängd olika sammanhang. Det kan gälla att företräda landstinget i olika nationella aktiviteter och inte minst i en mängd olika sammanhang med internationella

gäster. Du har – på ett föredömligt sätt, naturligtvis – representerat landstinget, med skicklighet och med gott värdskap, och detta också av högsta kvalitet.

Av och till brukar du också servera ord ur Bibeln. Jag satt i går och försökte hitta något ord som jag tycker präglar dig. I Ordspråksboken, kapitel 15, hittade jag då följande: Glad blir den som kan ge svar – vad är bättre än ett ord i rättan tid! Just de orden ur Ordspråksboken tycker jag också präglar din kontakt med ledamöterna här i salen och i fullmäktiges debatter.

Ett hjärtligt tack! Det har varit ett nöje att jobba ihop med dig i presidiet – i elva år har vi, som du också sade, suttit på lite olika stolar här framme i landstingssalen.

Anförande nr 7

Landstingsrådet Lédél (m): Nu tar jag ordet alldeles på egen hand, fru ordförande. Jag tänkte just på berättelsen om Carsten Thunborg – jag säger det för er som är nya, och kanske också för er som är väldigt gamla och kommer ihåg den tiden. Carsten Thunborg var ateist, och på den tiden kommunist. Gunnar Hjerne, som svarade på interpellationen, var folkpartist och missionsförbundare. Peggy var moderat och katolik. Det var alltså en rätt heltäckande diskussion inom det här området, kan man nog säga.

Jag ska för landstingsledamöternas räkning avtacka presidiet och presidiets tjänstemän för att de lett landstingsfullmäktiges arbete under den här mandatperioden på ett briljant och utmärkt sätt. Det har inte varit några juridiska eller ordningsmässiga problem, som det kan vara i många fullmäktigeförsamlingar. Ni har tolkat kommunallagen och andra lagar på ett distinkt, direkt och mycket skickligt sätt, och ledamöterna har fått finna sig i både en och annan avklubbning och tillrättavisning, men det har skett inom de ramar som ni har att verka inom. Ni har skött er på ett alldeles utmärkt sätt – tack så mycket för det.

Det övriga presidiet vågar man i dagens läge inte avtacka, inför de nomineringar som återstår. Men Peggy vet vi ju att vi kan avtacka – hon har avgått frivilligt. Hon har dessutom inte deltagit i något val, kan jag säga. Vi ska ägna flera tillfällen åt att tacka Peggy, men i dag i plenum skulle jag gärna vilja säga några ord till Peggy.

Som hon själv sade har Peggy sysslat med det mesta här i landstinget. Hon har varit landstingsråd för nästan allting, vilket hon själv uttryckte med förkortningen PLUNTA. Jag fick för 14 år sedan flytta in i Peggys fina tjänsterum, och det är jag tacksam för; där fanns det något som var betydligt värdefullare än en plunta – det kan jag säga nu när vi båda ska avgå – och det var ett präktigt barskåp. Det har jag, mina kolleger och även andra partivänner liksom ledamöter från andra partier och tjänstemän haft stor glädje av, kan jag säga. Att man kan syssla också med sådant står vi för, både du och jag, Peggy.

Peggy Lagerström, tvättakta Söderböna, moderat och katolik – det är en bra beskrivning, tycker jag. Hon har skött den här fullmäktigeförsamlingen på ett förträffligt sätt. Hon har varit en strålande representant för Stockholms läns landsting. Peggy har, speciellt sedan vi kom med i Europeiska gemenskapen, företrätt landstinget på den

internationella scenen på ett alldeles utmärkt sätt, bl.a. beroende på sina enorma språkkunskaper. Hon talar nästan vilka språk som helst, får jag en känsla av. Det har naturligtvis varit en stor tillgång för landstinget. Jag föreslår att fullmäktige återigen reser sig upp och ger Peggy en stor, varm applåd för den strålande fina insatser som hon har gjort.

Anförande nr 8

Ordföranden Peggy Lagerström (m): Jag har någon gång tidigare citerat en av mina litterära favoritmän och jag tror jag kan göra det i dag också. Det är den inkunabelsamlade detektiviserande lorden Peter Wimsey. Han sade vid ett tillfälle: Intet smicker är för grovt för mitt sorgliga kön. Jag spinner som en kaffekvarn.

Anförande nr 9

Carl-Johan Ihrfors (m): Fru ordförande, ärade landstingsledamöter! Ålderspresidenten tar sig ibland vissa rättigheter. Jag tänker göra det i dag. Efter 32 år lämnar jag det här fina sällskapet. Jag tänker säga tack och adjö från alla dem som i dag lämnar den här salen. Det är klart att vi gör det med ganska blandade känslor. Den känsla som kanske framträder mest är vemodet. Vi har haft så mycket gemensamt över partigränserna, så vi lämnar inte bara vår egen partigrupp utan vi lämnar även alla andra här i salen.

Det är klart att detta är en fruktansvärt kraftig åderlätning på landstinget. Alla vi som går härifrån nu frågar oss: Hur ska det här gå? Hur ska ni klara det här? Då har jag ett gott råd, samma råd som jag gav 1994 när jag stod i landstingssalens talarstol som ålderspresident: Ta väl hand om de nytillträdande! Där finns nog både kunskap, engagemang och vilja att hjälpa er på traven i fortsättningen.

Till slut ett tack till stenograferna, som med den äran har försökt tolka vad vi har sagt från talarstolen. Peggy sade en gång när vi hade avslutningsmiddag på Grand Hotell att det hade sagts väldigt mycket grodor, och därför delade hon ut små silvergrodor till alla. Jag hoppas att Peggy upprepar det och delar ut nya silvergrodor till dem som nu avgår. Ett tack till stenograferna för att ni har lyckats tolka vad vi har sagt från landstingssalens talarstol. Det har ni gjort med den äran. Många gånger har tolkningen varit mycket bättre än det som vi har sagt.

Och därmed: tack och adjö!

Anförande nr 10

Ordföranden Peggy Lagerström (m): Utomordentligt, Carl-Johan, att du tackar våra stenografer – de är fantastiska. Jag kan inte annat än understryka det du sade: Visst attan hyfsar de till det så att det blir snyggare än det ni hävt ur er, och även

jag, under mötenas gång. Jag stenograferar också; det är därför jag ibland kan spara en del av de grodor ni har sagt – när ni säger något riktigt dumt eller roligt stenograferar jag ned det. Men jag kan inte stenografera ned allt som sägs, som stenograferna gör – det hinner jag inte. De är enorma; tack alla stenografer!

Förteckning över talare
(siffrorna avser anförandets nummer)

Börjesson Pelle (v) 7:1
Sjölander Johan (s) 7:2
Askensten Åke (mp) 7:3
Malmros Hans-Erik (m) 7:4
Ordföranden Lagerström (m) 7:5, 8, 10
Förste vice ordföranden Tallberg (s) 7:6
Landstingsrådet Lédel (m) 7:7
Ihrfors Carl-Johan (m) 7:9